Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Directie: J. F. L. Stolwijk en J. A. M. Hart
Hoofdredacteur: A. G. Jansen.
Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao
Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

Waaraan de Antillen ontsnapten . . .

Kefauver richtte Amerikaanse hotel-interessen op Caraibische eilanden

Havana El Dorado van Onderwereld-figuren

De „Amerikaanse financiers", die zo lang en zo onherkenbaar vaag aan de Noorderzon van de Antillen hebben gestaan met, naar ons verteld werd, portefeuilles vol millioenen in hun binnenzakken, zijn thans vlees en bloed geworden door een relaas dat de Saturday Evening Post bracht en dat te leerzaam is om het onze lezers te onthouden. Onze kleine Antillen zijn niet de enige en zelfs niet de eerste geweest, die uit Amerika de kans geboden kregen om hun hotel-idealen te verwezenlijken. De grote Antillen in het Noorden hebben de financiers al in huis en.... hun hoofdpijn is, hoe ze er weer uit te krijgen. Hier volgt de reden, waarom:

„Toen Kefauvers Senaa.ts-commissie voor opsporing van misdaad een einde maakte aan de gokkerij in het groot van Amerika, stroomden gokkers zonder emplooi naar de Caraibische eilanden als naar een nieuw territorium. In de eerste maanden van 1953 waren de afgestudeerden uit de onderwereld van Detroit, Chicago en Pittsburgh tesamen met het New York--New Jersey, syndicaat en masse naar Havana verhuisd.

Onderwereld in Havana

Thans treden Amerikaanse bendeleden in vier van de vijf casino's in Havana op als partners of concessiehouders. Zo is in de Sans Souci-club de hoofdpersoon Sammy Mannerino, het vroegere kopstuk van benden in Pittsburgh en daarbij een veroordeelde dief. Een van zijn compagnons is Joe Massei, ook wel Joe Massey, in vroeger dagen hoofd van Detroits Purple Mob; de andere is Dave Yaras, een zware jongen uit Chicago, die wel werd aangeklaagd, maar nimmer berecht werd voor de onopgeloste moord op Jim Ragen, die er aanging omdat hij zich verzette tegen de pogingen van Capone's bende, die zich met de elbogen in zijn telegraaf-dienst voor de paardenrennen trachtte te werken.

Riviera's van de West

De regeringen van de C.araibische eilanden hebben Amerika's gokverbod aangegrepen als een economisch buitenkansje. Niet alleen Cuba, ook Haiti, de Dominicaanse Republiek en Portorico — ze dromen er allen van de Riviera's van de West te worden begerig als ze zijn om te profiteren van de Amerikaanse gokhonger. Haiti zond diplomaten naar Miami en Italie om klinkende namen in de gokbranche uit te nodigen, hun bedrijf daar op te zetten.

De inkomsten van de nieuwe Caraibische speelgelegenheden stellen de eilands-besturen en privaat kapitaal in staat enkele van de meest adembenemende hotels van de wereld te bouwen. In het Caribe Hilton hotel te San Juan, dat het Gouvernement van Portorico 7.200.000.— dollar gekost heeft, brengt de gokwinst, ten getale van ongeveer 500.000 dollar per jaar, 20% van de totale hotelwinst in het laadje. Dat is de bijdrage die de Amerikaanse toerist levert, wanneer het kansspel angstvallig eerlijk is, zoals in Portorico.

Meer dan 300.000 Amerikanen zullen dit jaar het Caraibisch gebied bezoeken. Velen van hen behoren tot zwellende klasse van mensen, die de mogelijkheid ontdekken van de goedkope — „alles inbegrepen" — reis.

Het zijn argeloze vacantiegangers, van wie de meesten volkomen onwetend zijn omtrent de oneven kansen in hun nadeel, wanneer ze een cassino binnengaan.

Geslepen stenen

„Een casino heeft zoveel mogelijkheden om te beduvelen, dat het een schande is," zei de bedrijfsleider van een Dominicaans casino, zelf een eerlijk man.

Eerlijke casino's gebruiken dobbelstenen, die symetrisch zijn — bijna volmaakte cubussen, tot op 1/10.000 inch precies. Door echter maar zo weinig als 5/1000 inch van een hoek af te slijpen kan een dobbelsteen een bepaald punt bevoordelen. Wanneer die nu door een speciaal getrainde croupier in het spel geworpen wordt, nadat de speler met accurate stenen zijn eerste worp gedaan heeft, — dan komen de geslepen stenen minder dan normaal boven met het punt dat vereist is om te winnen.

Gevilde Amerikanen

„Ik lachte me slap toen ik de Havana gokkers zich zelf de kaarten zag geven die ze nodig hadden", zei Graaf Alberto Zorli di Bagnacavallo uit Milaan, die houder is van het Casino te Port-au-Prince in Haiti. De eerlijke speelgelegenheden gebruiken een deel-doos, waaruit de kaarten slechts één voor één getrokken kunnen worden. Probeer zulke dozen echter maar eens te vinden in Havana.

Doorgewinterde spelers, die vals spel door hebben, lieten sinds lang de casino's van Havana in hun sop gaarkoken. Tegen het eind van 1952 waren er al zoveel Amerikanen gevild dat hun kreten doordrongen tot de Amerikaanse legatie en de Cubaanse Toeristencommissie. Onder de slachtoffers bevond zich een paartje op huwelijksreis, dat de 500 dollar verloor, gespaard om hun woning te meubileren. Een ander was moeder van vier kinderen, die haar verliezen betaalde met vijf cheques getrokken op het salaris van haar man dat deze nog krijgen moest.

In Februari werd President Fulgencio Batista's kabinet door een ondergrondse strijd verscheurd. De inzet: hoe Havana's valspelen te stoppen zonder de kip met de gouden eieren, die de Amerikaanse tourist is, om hals te brengen. Na veel vijven en zessen besliste Cuba's minister van binnenlandse zaken, dat bij gouvernementsbesluit kansspelen verboden waren.

Gezien het feit, dat Cuba's kansspelen nooit anders dan tegen de wet geweest zijn, was dit een interessant besluit. En omdat het gericht was tegen Amerikaanse zware jongens, had het bovendien geen kans. Want een Yankey-bendelid, dat eenmaal zijn tanden in iets goeds gezet heeft, vindt wel een manier om niet meer los te laten, thuis zowel als in de vreemde."

Tot zover enkele exerpten uit de „Saturday Evening Post". Wellicht zullen onze lezers, na van dit fraais te hebben kennis genomen, verzuchtten: „God zij geloofd, dat de Antillen hieraan ontsnapten". Wij zijn tenminste van harte blij, dat wij in onze kolommen de Amerikaanse hotand bevochten hebben.
telplannen steeds met hand en
Geld is zeer nuttig en vaak zelfs noodzakelijk. Maar er zijn zilverlingen die zo tegen staan, dat men ze met de afvallige Apostel in de tempel zou willen smijten. Doch dan is het ook meestal te laat.

Recht tot het Hart

— Teleurstellingen moeten verbrand worden, niet gebalsemd.

Rusland weigert Oostenrijks vrede te bespreken

Londen — Rusland heeft de Westerse mogendheden laten weten, dat het geen nut ziet in hervatting van de besprekingen over Oostenrijks Vredesverdrag, omdat er te weinig veranderd is, om op succes er van te kunnen hopen.

De plaatsvervangende ministers van buitenlandse zaken van de Grote Drie kwamen gisteren de gehele dag bijeen ter bespreking van deze weigering. Zij betuigden hun spijt over de Russische weigering en spraken als hun mening uit, dat het nog steeds mogelijk is tot een verdrag te komen mits Rusland goede wil toont.

In Franse diplomatieke kringen verklaarde men, dat de Russische weigering bevestigt, dat Rusland slechts bereid is oppervlakkige wijzigingen aan te brengen in zijn politiek, maar in belangrijke kwesties van geen toegeven wil weten. Franse kenners van Rusland zijn steeds meer geneigd om aan te nemen, dat het hoofdmotief van het Russische vredesoffensief is de wens om de handel tussen Oost en West weer op gang te brengen met het oog op de toenemende moeilijkheden op economisch gebied in de communistische landen, inclusief China.

Vier Israëlische ministers, leden van de Zionistische Partij, hebben hun ontslag aangeboden wegens een geschil met de socialisten in het kabinet-Ben Goerion.

Maakt Reynaud goede kans?

Parijs — Politieke waarnemers zijn van mening, dat de 75-jarige Paul Reynaud een vrij goede kans maakt om in het parlement de benodigde 314 stemmen te behalen om premier te worden. De voornaamste moeilijkheid schijnt te zijn de verhouding tot de Gaullistische groep, die de goedgunstige houding van Reynaud ten aanzien van het denkbeeld van een Europees leger niet deelt. Velen menen daarentegen, dat Reynaud een voortreffelijk vertegenwoordiger van Frankrijk zal zijn tijdens de besprekingen op de Bermuda-eilanden, gezien zijn vriendschappelijke verhouding tot zowel Churchill als Eisenhower.

Sportieve dieven

Rome — Het Olympisch Stadion te Rome, dat pas een week geleden is ingewijd, zag er dezer dagen uit als een verlaten kazernè. Dieven hadden in de nacht kranen, lampen, schakelknoppen en honderden meters electrische draad gestolen. Zij hadden zich aan de bar aan drank geholpen.

Kabinets wijziging in Colombia

Bogotá — De president van Colombia, dr Roberto Urdaneta Arbelaez, heeft een nieuwe regering gevormd. De ministers werden bij decreet benoemd. Acht leden van de oude regering hadden hun portefeuilles ter beschikking van de president gesteld. Onder de leden van het nieuwe kabinet, van wie enigen ook in de oude regering zitting hadden, bevinden zich Guillermo Valencia (buitenlandse zaken), Rafael Azuro (binnenlandse zaken) en Antonio Alvarez (financiën).

Vuur op waterdieven

Moascar (Suezkanaalzone) — Britse troepen hebben vanmiddag het vuur geopend op een groep Egyptenaren, die trachtte een pijpleiding te vernielen om water te stelen. Twee Egyptenaren werden gewond en naar een hospitaal overgebracht; drie anderen werden gevangen genomen.

Beide advocaten van de Rosenbergs hebben een nieuw verzoek tot uitstel van de terechtstelling ingediend. Het verzoek is echter afgewezen door de Opperrechter Vinson.

Ankara — Minister Dulles is Dinsdag in Ankara aangekomen. Hij zeide, dat Eisenhower „een levendige persoonlijke waardering heeft voor de belangrijke rol, die Turkije in de vrije wereld speelt".

De Voedsel- en Landbouw Organisatie van de Ver. Naties (FAO) laat op het ogenblik een staf van geleerden proeven nemen met sprinkhanen. Deze zeer schadelijke insecten zijn voor Africa en het Midden-Oosten een ware plaag en hun verdelging is alleen op wetenschappelijke wijze succesvol ter hand te nemen. Op de foto: een carrousel met sprinkhanen, waarmede het uithoudingsvermogen der insecten gecontroleerd wordt.

Uit een geneeskundig onderzoek is gebleken, dat de journalist Oatis, die kortgeleden uit communistisch gevangenschap terugkeerde, lijdende is aan tbc.

President Eisenhower heeft medegedeeld, dat Memorial Day, 30 Mei, in de Verenigde Staten een gebedsdag voor de vrede zal zal zijn.

Korea een splijtzwam

Verdeeldheid der Verbondenen door bestandsbesprekingen vergroot

Rusland spint er rode zij bij

Washington. — De hervatting van de besprekingen te Pan Moen Djon heeft zeer zeker niet tot verheldering van het Korea-conflikt geleid. Staakten de onderhandelingen een half jaar geleden doordat twee partijen onverzettellijk t.o. elkaar stonden, thans heeft het aantal der partijen zich plotseling zozeer vermeningvuldigd dat de verwikkelingen onontwarbaar gecompliceerd geworden schijnen, nog afgezien van het feit, dat de oplossing er van nog verder weggeweken is.

Thans is het niet meer eenvoudig de tegenstelling: Verbondenen—Roden, maar in de boezem der Verbondenen staan de meningen van Amerika- Zuid Korea- Engeland- India t.o. elkaar, terwijl zelfs in Amerika zelf weer een aparte verdeeldheid heerst over de vraag hoever het land kan gaan in zijn concessies aan wensen van zijn eigen bondgenoten.

Olie op de golven

In een wanhopige poging om olie op de golven te gieten, heeft President Eisenhower gisterenavond te Washington gezegd, dat geen enkele krijgsgevangene met geweld zal worden gerepatrieerd en dat geen enkele gevangene onder druk zal worden gezet of op welke wijze ook vrees zal worden aangejaagd. Hij zeide voorts dat bepaalde principes aan het standpunt van het opperbevel van de Verenigde Naties ten grondslag liggen en dat deze „geen onderwerp van wijziging uitmaken".

Het Witte Huis wilde niet mededelen, waarom president Eisenhower deze verklaring heeft afgelegd.

In regeringskringen zei men echter dat hij misverstanden uit de weg wilde ruimen, die waren gerezen ten aanzien van de jongste voorstellen van de Verenigde Naties. Voorts werd vernomen, dat behalve met de andere leden van de Verenigde Naties ook overleg was gepleegd met leiders der Republikeinse en Democratische partijen in Verenigde Staten.

Het voorstel van de Verenigde Naties omvat de volgende beginselen:

1. Het terugtrekken van de Chinese troepen uit Korea.
2. Het recht van Zuid Korea om aan een internationale conferentie deel te nemen waarin de Koreaanse kwesties zullen worden besproken.
3. De Verenigde Naties moeten de vrede in Korea waarborgen.
4. De Verenigde Naties moeten de territoriale en politieke souvereiniteit van de Zuid Koreaanse regering over Korea erkennen.

President Rhee woedend

Ondanks de strenge geheimhouding, ook van communistische zijde, verzekert men in officieuze kringen in Zuid Korea, dat volgens deze voorstellen geen onderscheid zal worden gemaakt tussen Koreaanse en Chinese krijgsgevangenen.

Dit zou de woede hebben opgewekt van president Rhee, aangezien hem was beloofd, dat de Noord Koreaanse krijgsgevangenen, die niet willen worden gerepatrieerd na het tot standkomen van een bestand in Zuid Korea zouden worden vrijgelaten.

De Zuid Koreaanse ambassadeur in Washington heeft een onderhoud gehad met de Amerikaanse onder-minister voor buitenlandse zaken Bedell Smith. Na het onderhoud zeide de ambassadeur, dat de voorstellen van de Verenigde Naties inzake Korea „geheel onbevredigend" zijn. „Wij doen concessies en de communisten niet" zo zeide hij.

Zijn regering zal vasthouden aan een verenigd Korea als onderdeel van de regering der vrede.

Premier Nehroe zeide dat er nu nog maar weinig verschil bestaat tussen het Chinese standpunt en de nieuwe voorstellen van de V.N.

Ridgway over ammunitietekort

Ottawa — Van officiële Canadese zijde is medegedeeld, dat Canada zal medewerken aan opheffing van het ammunitie-tekort der NAVO-landen. Generaal Ridgway, de gewezen opperbevelhebber van de NAVO-strijdkrachten in Europa, heeft dit tekort als „ernstig" beschreven.

Staking afgelast

Parijs — Het onder communistische leiding staande vakverbond van vakverenigingen heeft de 24-urige spoorwegstaking, die morgen zou beginnen, afgelast. In plaats daarvan spoorde het aan tot protest-bijeenkomsten en minder arbeidsverrichtingen door de spoorarbeiders om hun looneisen kracht bij te zetten. De katholieke, socialistische en onafhankelijke vakbonden waren reeds Zaterdag van hun stakingsoproep teruggekomen.

Paus Pius XII heeft het Apostolisch Vicariaat van Denemarken tot bisdom verheven; het zal de naam bisdom van Kopenhagen dragen.

Nijpend probleem

Het rapport van een Gouvernèmentscommissie over de arbeidsvoorwaarden, waaronder het Curaçaos winkelpersoneel werkt, uit welk rapport wij enkele dagen geleden enige exerpten ter kennis van onze lezers brachten, werpt een nogal schril licht op de omstandigheden waaronder de dienst achter de toonbank in veel gevallen verricht wordt.

Het feit, dat 78% van dit personeel van 49—55 uur per week werkt; dat het minimumloon op ƒ 75.— gesteld moest worden: dat in één-derde der winkels de afwezigheid van W.C.'s en/of stromend water geconstateerd werd — en dat de morele toestanden aanleiding tot ernstige bedenking gaven, dit alles bestempelt de winkel tot een arbeidsterrein, dat op Curaçao in de grootste nood van verbetering verkeert.

Behalve de vaststelling van genoemd minimum-loon en het verplicht stellen van stromend water en W.C.'s, beveelt de commissie nog aan: enige vorm van opleiding voor deze klasse winkelpersoneel, waarbij aan het behalen van diploma's verplichte (financiële) toelagen zijn verbonden.

De drang tot verbetering, waarvan dit rapport een vrucht is, is niet de eerste , die op Curaçao in deze richting tot uiting gekomen is. Voor de historie is het goed vast te leggen, dat de toenmaals bestaande Bond voor winkelpersoneel S.C.E.O.M. reeds in 1938 n.a.v. een Rapport-Verwey dat in die tijd over hetzelfde onderwerp werd uitgebracht, requesten aan de Regering zond ter verkrijging van vacantie voor het winkelpersoneel alsmede om de sluitingstijd van half zeven tot zes uur te vervroegen.

Ook de „enige vorm van opleiding", die de commissie aanbeveelt, is geen novum. Reeds in 1948, werd door de St Gerarduscursus hiertoe een poging gewaagd, maar met de vier deelnemers, waartoe de oorspronkelijke 28 terugliepen, werd dit een hopeloze mislukking.

Dit nijpende probleem, hoe vanzelfsprekend het ook allereerst op het debet van de werkgevers geschreven wordt, heeft zijn wortels intussen vrijwel evenzeer in de werknemers zelf. De markt is gemeenlijk een balans tussen vraag en aanbod en dit geval maakt hierop zeer zeker geen uitzondering: wanneer de winkeliers personeel onder zulke ongunstige arbeidvoorwaarden aannemen, dan komt dit omdat zij maar al te gemakkelijk werknemers onder deze voorwaarden kunnen vinden. Er bestaat n.l. in onze maatschappij een abnormaal sterke stroming die zich van het verrichten van huishoudelijk werk af beweegt in de richting van de toonbank.

Veronderstellen wij eens een ogenblik, dat dit niet zo zou zijn, de situatie zou op slag geheel anders liggen. In de huishoudens op Curaçao werken thans ongeveer 800 meisjes van Engelse eilanden. Wanneer overeenkomstig het algemeen verlangen om geimporteerde arbeidskrachten door inheemse te vervangen. deze naar hun geboortegrond werden teruggestuurd en door plaatselijk personeel vervangen, dan zou er zulk een uitttocht uit de winkels plaats vinden, dat vooreerst de mannelijke bedienden die thans onder de 200 werkelozen in deze branche rondlopen, onmiddellijk aan de slag konden gaan, terwijl vervolgens de vraag naar winkeljuffrouwen zoveel groter dan het aanbod worden zou, dat de arbeidsvoorwaarden die geboden worden, vanzelf zouden verbeteren.

Als!.... Want wie zal het hier geopperde plan niet als irreëel en dus als zinloos verwerpen? Een ieder die Curaçao kent, weet dat men met meer kans op succes zou kunnen trachten een mand vol water te pompen. Maar daardoor is het ook zo, dat de werknemers mede oorzaak zijn van de achterlijke toestanden waarin zij werken. En wat Commissies ook mogen vaststellen, wat voor maatregelen een Regering eventueel ook nemen mag, de gewenste sanering zal wel altijd een vluchtige illusie blijken, zolang de wilde rush naar het plaatsje achter de toonbank blijft bestaan.

„Gelegenheid maakt de dief," zegt een oud spreekwoord en wanneer wij de termen van dit spreekwoord vervangen door die, welke in ons winkelpersoneel-probleem vervat liggen, gaat het voor dit probleem op in zijn volle kracht: voor dit probleem dat slechts dan zal worden opgelost, wanneer de gelegenheid er toe zal zijn weggenomen.

Naar aanleiding van de brand op Hemelvaartsdag

Noodcentrale onpractisch; accusysteem te prefereren

Technische outillage wordt steeds verbeterd

De brand op Hemelvaartsdag in de electriciteits centrale heeft de idee hier en daar doen post vatten, dat het wenselijk zou zijn een noodcentrale in te richten. Het Bestuurscollege opperde in zijn maandelijkse persconferentie zelfs de gedachte dat het aanbeveling en studie zou verdienen om Fort Nassau met een noodapparatuur te verrijken, opdat, zo de centrale om welke redenen dan ook zou uitvallen, de navigatielichten immer brandende zouden blijven.

Naar aanleiding hiervan hebben wij een onderhoud gehad met ir E.L. Tulleners, directeur van de O.E.G.M. alhier, die er op wees, dat men met het uitbreken van brand, waar dan ook, altijd rekening moet houden.

Innige en vooral efficiënte samenwerking zijn de beste wapens voor de bestrijding van eventueel uit brand voortvloeiende calamiteiten.

Op de vraag of er een noodcentrale nodig is ter levering van stroom, indien de grote centrale uitvalt, deelde de heer Tulleners ons mede, dat dit niet practisch zou zijn, aangezien men voor diverse moeilijkheden komt te staan.

In de grootste steden ter wereld probeert men de electrische bedrijven zoveel mogelijk te centraliseren. Soms is dit onmogelijk, aangezien een dergelijke centrale een afmeting gaat krijgen die niet meer te bergen is. Het ligt voor de hand dat men dan het bedrijf splitst.

Een noodcentrale is dus niet practisch, ook een lichtmotor, waarvan men de aanschaf overweegt, zal de nodige moeilijkheden meebrengen, doordat deze apparaten meestal niet werken wanneer ze moeten werken.

Wel zou men een accusysteem kunnen aanschaffen, het voordeel hiervan is, dat men niet met motor defect, e.d. te kampen heeft.

Momenteel heeft men in de centrale alhier 8 generatoren staan waarvan er maximaal 5 in werking zijn. Zodoende heeft men een reserve van drie machines. Het aantal volt-ampères, dat geleverd wordt bedraagt 13,6 millioen. Momenteel is er een nieuwe generator besteld, welke een capaciteit heeft van 2½ millioen watts. Een bewijs dat onze centrales op een zeer hoog peil staan, is wel het feit, dat het zowel in de Europese als in de Amerikaanse technische tijdschriften ten voorbeeld wordt gesteld.

Het zwakke punt in een electrische onderneming ligt meestal niet in de centrale, doch in het kabelnet. Het grote probleem op Curaçao ligt in de St Annabaai, waar de kabels altijd gevaar lopen door de ankers stukgetrokken te worden.

De machines van de Centrale worden geleverd door de beste fabrieken ter wereld. De machine welke op Hemelvaartsdag in brand is gevlogen, is een Nordberg welke in October 1951 in gebruik werd genomen. Deze generator is door deskundigen van de fabriek zelf geinstalleerd, maar een machine blijft een machine en is niet onfeilbaar.

Bij de brand is de machine zelf practisch niet beschadigd, wel de hulpwerktuigen, zoals pompen etc. Dat we onze machines kunnen vertrouwen blijkt wel uit het feit, dat de machines waarmee wij 25 jaar geleden gestart zijn, nu nog in bedrijf zijn. Ook hebben wij een uitstekende ploeg medewerkers, die practisch allen langer dan 20 jaar in het bedrijf werkzaam zijn.

De heer Tulleners wees er nog op, dat de technische outillage zich meer en meer uitbreidt, doch het publiek ziet dat niet aan de buitenkant.

Uit bovenstaande blijkt wel, dat de directie van de O.E.G.M. paraat staat om de electriciteitsvoorziening zo veel mogelijk, als menselijkerwijs gedaan kan worden, veilig zal stellen.

Is Henriquez gedeserteerde gedeputeerde?

Het Bestuurscollege heeft een brief aan de Eilandsraad van Curaçao doen uitgaan, waarin het Bestuurscollege de lange uitlandigheid van gedeputeerde dr ir P. C. Henriquez constateert. Het brief vermeldt voorts tal van passages uit gevoerde correspondenties tussen het Bestuurscollege en betrokken gedeputeerde, die momenteel in Nederland schijnt te vertoeven.

De brief van het B.C. brengt deze kwestie dus voor het forum van de raadsleden, die zich er over hebben uit te spreken.

Naar wij van NVP zijde vernamen bestaat er in die kringen — terecht — ontevredenheid over deze gang van zaken en de NVP fractie is dan ook niet voornemens genoegen te nemen met het aanwijzen van een plaatsvervanger voor de tijd van de nog te verwachten afwezigheid van gedeputeerde Henriquez, waarvan de duur moeilijk vooruit te bepalen is. De NVP fractie, zo vernemen wij, zal aandringen op ontslag. Zoals bekend heeft de NVP fractie destijds bezwaren naar voren gebracht tegen gedeputeerde Henriquez, die zelf verklaarde zijn portefeuille ter beschikking te stellen, doch daaraan één voorwaarde verbond, n.l. zo kort mogelijk „demissionair" te blijven. Het demissionair karakter van des heren Henriquez „aanblijven", dreigt chronisch te worden, aldus de opvatting in NVP kringen, die er op wijzen, dat aan deze ongewenste situatie zo snel mogelijk een eind dient te worden gemaakt, wil het „Bestuurscollege normaal kunnen functioneren.

Naar wij vernemen zal er zéér vermoedelijk tegen het eind van de volgende week een openbare eilandsraadvergadering worden belegd, waarbij bedoelde brief zal worden behandeld. Er zullen ongetwijfeld enkele behartenswaardige woorden aan dit geval worden gewijd.

Ook Westindisch vertegenwoordiger?

's-Gravenhage — De heer A. I. Spits, oud-gouverneur van Sumatra's Oostkust, is aangewezen als Nederlands vertegenwoordiger in de factorencommissie van de Algemene Vergadering der V.N., die zich onder meer zal bezig houden met het vraagstuk van het niet meer rapporteren door de Nederlandse regering over Suriname en de Antillen aan de V.N. De commissie vangt haar werk op 21 Juli te New York aan.

In aansluiting daarop komt op 18 Augustus te New York de rapportagecommissie van de Algemene Vergadering der V.N. bijeen, waarin de heer Spits ook zitting heeft. Van Nederlandse zijde verwacht men, dat de West ook een vertegenwoordiger benoemt in de delegatie.

JEUGDIGE ARTISTEN TREDEN OP MET C. PH. O.

Zoals wij gisteren reeds meldden zal Wim Statius Muller met het C. Ph. O. optreden en naar wij van de dirigent, de heer Rudi Boskaljon, vernemen zal Wim Statius Muller tesamen met het Ph. Orkest ten gehore brengen het Concertstuk van C.M. von Weber. Er zal nog een tweede solist optreden, n.l. de jeugdige Wim Stenz. Deze in een vriend van Wim Statius Muller en arriveert morgen op Curaçao. Hij is pas afgestudeerd aan het Koninklijk Conservatorium voor Muziek te den Haag en trad als solist op in Bartok's vioolconcert met het Residentie Orkest o.l.v. Willem van Otterloo. Wim Stenz zal ook optreden tijdens het concert van het C. Ph. O. in een vertolking van een vioolconcert van Mozart. Dit concert zal medio Juni worden gehouden in de Stadsschouwburg.

SCHEEPVAARTBERICHTEN

Amaryllis nr Genua, **Gilbert Jr** v Las Piedras, **Sta Rosa** v New York nr La Guaira, **Summerset** v Londen, **Telamon** v Maracaibo, **Moor McLand** v Aruba, **Willemstad** nr Aruba.

HAVENVERKEER

Hato: in 17 en uit 16 vliegtuigen; 126 passagiers landden, 139 vertrokken en 58 kwamen in transito.

Haven: in 10 vrachtschepen (5), 11 tankers (9) en 5 zeilboten (5); 3 passagiers landden, 12 vertrokken en 199 kwamen in transito.

JPF WENSTE SPKS GELUK

Ter gelegenheid van het eerste SPKS-lustrum was op de lustrum feestavond het JPF bestuur de gast van de SPKS. Er werden hartelijke woorden gesproken door JPF's voorzitter, Th. Simoons, waarbij hij namens de Surinaamse gemeenschap de hartelijke gelukwensen aanbood aan het bestuur en leden van de SPKS.

AANKOMST VLIEGTUIGEN

Het KLM vliegtuig, dat met vertraging te kampen had en de 25-ste uit Havana is vertrokken, landde hedenochtend 09.50 uur Ned. tijd op Schiphol.

HET WEER

Max. temp. 30.6 C (87.1 F), min. 24.5 C (76.1 F) en gem. 28 C (82.4 F). Max. win 20, min. 10 en gem. 15 knopen. Vochtigheidsgehalte 76%. Licht bewolkt 7, bewolkt 14 en dicht bewolkt 2 uren.

EEN AVOND MET CHARLES LAUGHTON

Willemstad. — Charles Laughton zal, zoals bekend, a.s. Woensdag 3 Juni in de Stadsschouwburg optreden. En zij, die naar hem willen komen luisteren, stellen de vraag, waarop de beroemd acteur zijn toehoorders zal vergasten. Het antwoord hierop zal echter moeten uitblijven tot het moment, dat Laughton in Roxy op het toneel zal staan. Want hij weet te voren nooit, waarmee hij voor het voetlicht zal komen. Soms, zoals dit bv. het geval was met Bernard Shaw's „Don Juan in Hell", laat hij zich door collega-acteurs en actrices assisteren. Zo traden in dit geval Charles Boyer, Agnes Moorehead en Sir Cedric Hardwicke tegelijk met hem op.

Jarenlang heeft Laughton zich op zijn „one man show" voorbereid. Onder de oorlog begon hij Shakespeare, Dickens, Thurber en de Bijbel te lezen. Zijn eerste optreden als voordrachtkunstenaar voor de televisie werd een groot succes. Meer dan 300 universiteiten vroegen hem voor hun gemeenschap op te treden.

Toen men de beroemde romancier Somerset Maugham vroeg, wat hij zou doen, wanneer hij zijn leven nog eens opnieuw mocht beginnen, zei hij, dat hij in plaats van de auteur Gaugham, de acteur en lezer Laughton zou willen zijn. „Ik kan mij geen groter geluk voorstellen", aldus Maugham, „dan het land te kunnen afreizen en de mensen de verhalen te kunnen vertellen, waarvan zij houden."

Van deze verhalen zal ook Curaçao de komende week kunnen genieten, wanneer Laughton in Roxy optreedt.

ERNSTIG VERKEERSONGEVAL

De weg bij Zeelandia is breed, maar toch niet zó breed, dat autobestuurders zich de weelde kunnen veroorloven midden op de weg te rijden. Daardoor kreeg een bakkerstruc — die vermoedelijk ook nog te hard reed — en een personenauto een botsing te incasseren.

De bestuurder van de bakkerstruck kreeg een gebroken neusbeen, hersenschudding en enkele lichte verwondingen. Hij werd naar het hospitaal vervoerd. De auto's kunnen wel afgeschreven worden. Voorts waren er 4 lichte aanrijdingen.

FIETSENDIEVEN

Twee jongens, B.H.D. en H.R.T. — beiden 15 jaar oud — werden ingesloten. Zij hadden twee fietsen gestolen. Bij onderzoek bleek nog, dat zij ook nog een jongensfiets hadden verdonkeremaand.

Zij werden na verhoor teruggestoor naar het ouderlijk huis. De fietsen werden teruggegeven.

VIA DE AZOREN NAAR EUROPA.

Zoals bekend vliegt de KLM regelmaatig 2 diensten per week naar Nederland via de mid-Atlantische routes, nl. van Curaçao via Caracas, Paramaribo en Dakar naar Europa. Het ligt in de bedoeling met ingang van de winterdienst — vermoedelijk aanvangende in October — via Sta Maria (Azoren) te vliegen, hetgeen een aanzienlijke verkorting van de reis zal betekenen.

Daar er in de tweede helft van Juni en begin Juli een grote drukte op de Europa-lijnen verwacht wordt, zullen in die periode reeds vier machines over deze route geleid worden, en wel op 15, 22 en 29 Juni en 6 Juli. De aankomst van deze vliegtuigen te Amsterdam zal de volgende dag om 21.55 locale tijd zijn, waardoor de reisduur 3 uur bekort zal zijn.

BOTANICUS OP CURACAO

Een dezer dagen arriveerde op Curaçao prof. Lanjouw. Hoogleraar aan de Universiteit te Uutrecht, die hier enige tijd in de Antillen zal vertoeven teneinde de Antilliaanse flora te bestuderen. Morgen vertrekt prof Lanjouw naar de Bovenwindse eilanden.

Burgerlijke stand

Geboren op: 8 Mei zoon van C. W. Slob en L. M. A. Heeg; 21 Mei dochter van E. R. H. de Jong en J. L. Schwarts, dochter van P. E. Rivers, zoon van Z. A. Arrendell en I. B. Arrendeel, zoon van S. Ghitman en S. Silberstein; 22 Mei zoon van W. J. Zalin en J. V. Soliano, dochter van A. N. Iena, dochter van E. L. Pioen Pak Sen en V. E. Castillo; 23 Mei zoon van R. J. D. Sieghen en G. L. Prophet, zoon van R. Maycock en F. S. Brigitha, zoon van I. E. R. Fonce en F. B. Boerleider, dochter van P. de Leeuw en M. C. Vroegindewey, dochter van J. A. D. Cijntje en B. E. Marten, zoon van D. Gerarda en A. E. Alanzo, dochter van J. A. Agalista; 24 Mei zoon van C. W. Tuit en P. J. Alem, dochter van A. H. Annemaet en M. R. de Groot, zoon van J. J. Cox en E. P. Broodbelt, dochter van S. P. Jakoba en B. A. Lucia, zoon van E. M. Brejita; 25 Mei dochter van J. F. Reph en E. V. Holleman, dochter van J. G. Quast en A. V. Otto, dochter van M. A. de Mey en N. M. Louisa, zoon van E. W. Andre en M. Je Blanc, zoon van H. A. van Ammeren en B. Samson, dochter van L. R. Eliott en E. J. Daniel, dochter van J. L. tSerke en W. H. G. Wiersma; 26 Mei twee dochters van H. H. Ankoné en N. Penning, zoon en dochter van J. R. N. La Paz en L. L. Martijn.

Echtscheidingen op 26 Mei: C. L. Fox van J. B. Jarvis.

Huwelijk 23 Mei: J .Mariana en D. M. R. Romero.

Ondertrouwd 26 Mei: G .E. Bormoy en M. M. L. Cornelus.

Syrie zal Perzische olie kopen

Damascus. — De Syrische regering zal nationale maatschappijen toestemming verlenen olie uit Perzië in te voeren, indien die maatschappijen daarom vragen, zo is officieel in Damascus medegedeeld vanmorgen.

Dit besluit houdt verband met het aanbod van Perzie aan de Arabische landen olie te verkopen voor de helft van de prijs op de wereldmarkt.

LEZERS LUCHTEN HUN HART

ALLE EENDJES ZWEMMEN....

Mijnheer de redacteur,

We worden dezer dagen overstroomd met nieuws over de aanstaande echtgenote van een hooggeplaatst medeburger, die een kampioenzwemster blijkt niet slechts in het water, maar ook in de publiciteit.

De Antillen zullen zich ongetwijfeld van harte verheugen over deze Olympische aanwinst, maar er zijn toch facetten aan, die bedenkingen doen rijzen. De a.s. gelukkige echtgenoot is thans slechts ongeveer acht maanden in ons rijksdeel werkzaam in verschillende functies, die hem tesamen een inkomen verschaffen, dat zelfs de bezoldiging van Landsministers overtreft.

Voor Coordinatie-zaken keerde deze heer spoediger dan menigeen naar zijn vaderland terug en daar kunnen we vrede mee hebben, want zaken zijn zaken.

Hij heeft echter tevens het gezegde: „Eerst zaken en dan het meisje" zeer letterlijk in practijk gebracht, zodat, naar wij uit de berichten vernemen, hij in New York in het huwelijksbootje zal stappen, om daarna gedurende enige tijd „honey" uit de Amerikaanse „moon" te puren. Dan zal het huwelijksbootje in een passagiersschip veranderen om zijn vreedzame koers naar Curaçao te zetten.

Mijnheer de redacteur, wij kunnen zeer goed de zon in een ander zijn water zien schijnen en het is dan ook niet de spijt, dat wij niet de geluksvogel zijn, die ons tot schrijven van deze regels brengt. Wij willen alleen onze bewondering te kennen geven over de capaciteiten van deze eendjes, die blijkbaar niet alléén zwemmen in water en publiciteit, maar ook in de centen en in tijd.

Onze bedenkingen gaan uit naar het feit, dat hoewel in theorie alle eendjes voor het Gouvernement gelijk zijn, in de praktijk sommige eendjes, om een variatie op George Oorwell te gebruiken, meer gelijk zijn dan anderen.

Een gansje

Justitia heeft last van haar blinddoek

Mr. de Redacteur.

N.a.v. uw artikel „Loontje komt om zijn boontje" van Woensdag 20 dezer, (waarin het uittreden van de hr R. de Palm verdedigd wordt door het argument, dat de heer Irausquin zich aan een gelijke handelswijze zou hebben schuldig gemaakt), zij het mij vergund enkele passages recht te zetten.

Wat is werkelijk het geval geweest? Gedurende de verkiezings-campagne van 1949 heeft de A.V.P. op al haar vergaderingen de kiezers toegezegd, dat haar candidaten het Plan van Poelje zouden trachten door te voeren en dat zij de Interimregeling zouden verwerpen. Dit was praktisch de verkiezingsleuze van de A.V.P. en dientengevolge het mandaat van de kiezers geworden.

Toen in April 1949, na de verkiezing voor het Statencollege, Henny Eman in „Cas di Pueblo" te Pietermaai een pact met Mr. Dr. Da Costa Gomez aanging, waarin o.a. hij zich verbond de Interim-regeling te aanvaarden en het Plan van Poelje te laten varen, begonnen de moeilijkheden tussen Yrausquin en Eman, omdat de eerste zijn woord aan de kiezers (doorvoering Plan van Poelje) niet wilde breken.

De heer Yrausquin heeft Henny Eman, als leider van de A.V.P. verschillende malen, zelfs per aangetekende brief, op publieke vergaderingen uitgenodigd, teneinde de kiezers van de A.V.P. te laten beslissen, wie verkeerd gehandeld had. Wie niet verscheen was Henny Eman.

Eindelijk nodigde Henny Eman Yrausquin uit, om op een publieke vergadering in de Flamingo Room te verschijnen, en rekenschap te geven van zijn daden; dit gebeurde op 5 Juni 1949; zowel de heer Yrausquin als de heer Porfirio Croes verschenen op deze vergadering, en toen de eerstgenoemde de microfoon opnam om te spreken, belette Eman hem dit te doen. Onder geen enkele voorwaarde wilde Eman hem laten spreken: zelfs vroeg hij de Politie om Yrausquin uit het gebouw te verwijderen. Dit gebeurde, en onder geleide van de politie werden de heren Yransquin en Croes de zaal uitgezet.

De aanwezige kiezers van de A.V.P. protesteerden heftig tegen het optreden van hun leider, en meer dan de helft verliet met de heren Yrausquin en Croes het gebouw en protesteerden daarna voor de woning van de Gezaghebber van Aruba (Zie het terzake opgemaakte politie-rapport!!)

Op diezelfde dag werd er door de heren Yrausquin en Croes een protes-vergadering belegd in het Rialto Theater, waar de protesterende kiezers van de A.V.P. hen in hun politiek ondersteunden en blijk gaven van hun solidariteit.

Er werd toen voorlopig een nieuwe partij opgericht, welke later bij notariële akte bekrachtigd werd, namelijk de Partido Patriotico Arubano (de P.P.A.); de heer Yrausquin, nòch de heer Croes hebben zich aangesloten bij de D.P. van Curaçao; zij hebben hun eigen partij gesticht en het mandaat der kiezers werd geëerbiedigd (zelfstandigheid van Aruba op basis Plan van Poelje), welke als een der voornaamste doeleinden der Partij in hare door het Gouvernement goedgekeurde Statuten is verankerd.

Bij de daarop in December 1950 gevolgde verkiezing voor de Staten behaalde de P.P.A. 3063 stemmen, en indien ik mij niet vergis, heeft ook de Amigoe di Curaçao, naar aanleiding van deze uitslag, toegegeven dat de heren van de PPA niet ten onrechte hun zetel hadden behouden.

Op grond van bovenstaande uiteenzetting wil ik U, heer Redacteur het volgende vragen:

1o Heeft de heer Rolando de Palm maar ook een gegronde reden gehad om zijn houding te motiveren? (Yrausquin had de kwestie: Plan van Poelje versus Interim-regeling, een zeer principiële zaak, welke het mandaat van de kiezers betrof)

2o Heeft de heer de Palm de P.P.A. gewaarschuwd, hetzij in privé, hetzij in openbare vergaderingen dat hij uit de P.P.A. zou treden, en waarom?

3o Heeft de heer de Palm de openlijke steun van de kiezers van de P.P.A., of is hem een petitie van ontevreden leden ter hand gesteld?

4o Heeft de Palm niet een hem door de AVP aangeboden betrekking aangenomen?

5o Heeft de heer Yrausquin indertijd enige betrekking, welke dan ook, aangenomen?

Mijnheer de Redacteur, als U deze vragen hebt onderzocht, en naar eer en geweten wilt beantwoorden, wilt U mij dan zeggen, of er enige verkelijking mogelijk is of bestaat tussen het optreden van Yrausquin in 1949 en de „dolksteek in de rug" toegebracht door de Palm aan de P.P.A. in 1953? Om te kunnen oordelen moet U eerst op de hoogte zijn van de feiten en daarmede degelijk rekening houden; dit eist de ethica van de journalistiek.

Ten slotte wil ik U mededelen, dat de leiders van de P.P.A. niet te koop zijn, noch voor klinkende munt, noch voor baantjes of eer.

JUSTITIA.

Naschrift: Justitia heeft deze keer kennelijk last van haar blinddoek.

„De heer Irausquin noch de heer Croes hebben zich aangesloten bij de D.P. van Curaçao", zegt Justitia en in de Antillen gaat er een Homerisch gelach op.

„Indien ik mij niet vergis, heeft ook de „Amigoe di Curaçao" naar aanleiding van deze uitslag (van de verkiezing van 1950) toegegeven dat de heren van de P.P.A. niet ten onrechte hun zetel hadden bezet gehouden."

Als uw blinddoek u al helpt om eerlijk recht te spreken, helpt hij u ook om kranten te lezen? Om alle vergissingen te voorkomen, wilt u zo goed zijn, het nummer van onze krant te citeren, waarin deze verklaring staat? Tot zolang houden wij het ervoor, dat u zich wel vergist.

Justitia spreekt over ons „artikel", mogen wij haar er op wijzen dat haar blinddoek haar belet heeft te zien, dat er „Ingezonden" boven de bedoelde publicatie staat?

Justitia vraagt antwoord op een menigte vragen. Maar omdat die allen bezijden de kwestie zijn, zouden wij haar aandacht gaarne willen vestigen op het enige punt dat in bedoeld „Ingezonden" naar voren werd gebracht:

de heer Irausquin werd gekozen als lid van de A.V.P. Terecht of ten onrechte was hij het niet eens met de politiek van die partij, trad uit en behield zijn zetel in de volksvertegenwoordiging;

de heer de Palm werd gekozen als lid van de P.P.A. Terecht of ten onrechte was hij het niet eens met de politiek van de partij, trad uit en behield zijn zetel in de volksvertegenwoordiging.

Terecht of ten onrechte! Dat is een vraag, die zozeer omstreden kan worden, dat hij in de kwestie der parlementaire vertegenwoordiging volgens algemene usance geen rol mag spelen.

Dat hij het hier toch deed bij de één (volgens deze Justitia terecht) is het loontje dat om zijn boontje komt bij de ander (volgens deze Justitia ten onrechte).

Maar wie is deze Justitia, die blijkbaar zoveel last heeft van haar blinddoek, dat ze het recht op zou eisen parlementaire usances te veranderen?

Suffisant getuige van sportieve Shell - Lago wedstrijden

Het behoort weer tot het verleden, die spannende knock-out Basketball ontmoetingen in Suffisantdorp. De Surinaamse commissie had n.l. in het kader van het Pinksterfeest deze interessante — en overigens zeer geslaagde — wedstrijden uitgeschreven en daarvoor twee bekers beschikbaar gesteld waarvoor S.D.L., Dragons, Athene en M.Y.O.B. in het krijt moesten treden.

Zo te verwachten was, won S.D.L. op overtuigende wijze met 44—18, doch MYOB kenmerkte zich met een fighting spirit, waarmee in de toekomst danig rekening moet worden gehouden. De tweede ontmoeting Athene — Dragons, verliep in het voordeel van Athene n.l. 17—16, aan spanning ontbrak het niet getuige de uitslag, vooral in de laatste quater waren de zenuwen gespannen. Maandagavond waren de beide rivalen, S.D.L. en Athene, de finalisten. Het gelukte SDL, die stuk voor stuk goede shooters telt (wat Athene juist mist om de overwinning te behalen) met 36—22 baskets te winnen. Na de wedstrijd reikte de heer P. Deuglas namens de commissie de prijzen uit, hetgeen hij vergezeld deed gaan van enkele toepasselijke woorden. In het bijzonder maande spr. de spelers van MYOB aan, om niet bij het eerste verlies stil te gaan zitten, maar om voorwaarts te gaan. De Passaat fotograaf, die bij zulke gelegenheden er als de kippen bij is, plaatste één en ander op de gevoelige plaat. Zo kwam het einde van een spannende competitie, door een talrijk enthousiast publiek bijgewoond.

Shell-Lago tournament

De hoofdschotel gedurende het Pinkster week-end was de ontmoeting tussen de Shell en Lago op het cricket-veld, de King of sport, aldus de heer van Drimmelen in zijn toespraak bij het uitreiken van de prijzen. Het begon met een 1 inning game op Zaterdag en wel tussen — hetgeen enigszins vreemd aandeed — „Aruba v/s Curaçao". Curaçao aan bad werd voor 61 runs all out uitgebowled. Aruba plaatste hier tegenover 225 runs voor 8 wickets, waarvan Shockness het totaal van Curaçao scoorde n.l. 61. Over deze ontmoeting valt niet veel te vertellen dan dat Curaçao hopeloos slecht speelde.

Op Zondag begon onder de belangstelling van ruim 2000 toeschouwers de tweedaagse ontmoeting Lago—Shell. De Shell eerst aan bad, bracht het tot een score van 207 runs voor all out, omstreeks 3 uur in de middag kwam Lago aan bad, die het tot een score bracht van 90 runs voor wickets „time up". De volgende dag kwamen de over nights batters weer voor de wickets en maakten het de bowlers danig lastig door met mooie stroken hun wickets te behouden. Het lukte eindelijk na 3 uur batten moest Martindale door een lucky cats uitvallen, hij boekte n.l. de top score, o.a. wist hij 93 runs bij elkaar te slaan, zijn partner Bryan kwam na de vierde volgende, dank zij de pech vogel, uit te vallen. Ook hij boekte nog een score van 46.

In totaal trommelde de Lago 225 runs voor 9 wickets bij elkaar en gaf de captain de pitch vrij aan de Shell voor de volgende inning. Shell bracht het toen voor 5 wickets tot 59 runs „time up". Voor de Shell boekte de hoogste score Hooker o.a. 66. Deze spannende ontmoeting moest helaas wegens time up gestopt worden, hetgeen de game in een draw deed eindigen.

Ons inziens is het aan te bevelen bij een volgende ontmoeting een driedaagse ontmoeting uit te schrijven, dan zal wel zeker de winnaar uit de bus komen.

Lawn-Tennis

Onder de Lago gasten waren ook een tweetal tennisspelers mee gekomen, die hier hun krachten hebben getoetst met die van de Shell-boys. Voor Lago kwamen op de baan C. Batson en La Cruz, voor de Shell Philips en Barkeley. Philips en Batson speelden een heren enkel game, die gewonnen werd door Philips met 6—2, 6—1. Ook in de double game, waren Philips en Barkeley de meerderen van La Cruz en Batson met 6—4, 6—2.

Biljart en Ping Pong

De Lago was de meerdere van de Shell op het groene laken. W. Arrias boekte met een verschil van 4 punten de 200 punten op zijn naam, zodoende kon zijn tegenspeler Isidore hem feliciteren met de behaalde overwinning.

Het tafel-tennissen was een daverend succes voor de Lago. Burgland kon van Bristol dit succes boeken met een score 21—12, 21—19, 21—17.

Prijsuitreiking

De heer H. van Drimmelen, directeur van de CPIM/CSM, reikte de prijzen uit onder enkele welgekozen bewoordingen.

De heer Brathwath, voorzitter van de Shell Sport Associatioi, bracht de directie, in het bijzonder de heer van Drimmelen dank voor de sympathieke medewerking steeds ondervonden. De Manager van het Lago team dankte CPIM voor de gastvrije ontvangst en de prettige dagen hier doorgebracht.

Ten besluite volgde in de Engelse club een diner met bal na. Ook hier werden de nodige toespraken gehouden, de heer B. Viapree eerste voorzitter (voor 13-jaren terug) van de Lago Sport Park memoreerde in zijn toespraak de bloei van het cricket-spel op Aruba, het was door toedoen van de heren R. van Hoop op Curaçao en H. Nassy op Aruba dat het eerste cricket team van Aruba op Curaçao overkwam.

Al dansend en zingend op de tonen van de Leonardsband namen de Lago en Shell afscheid van elkaar tot een volgende ontmoeting op Aruba te houden.

Wij willen hier nog aan toevoegen dat wij gedurende de ontmoetingen op het cricketveld ontevreden stemmen hoorden i.v.m. de samenstelling van het Shellteam. Er zouden n.l. twee spelers meegespeeld hebben, die niet bij de Shell werkzaam zijn.

In tegenstelling tot de Shell heeft de Lago een team op de been gebracht van uitsluitend Lago werkers, de ploeg telde een Curaçaoënaar, een Portugees en twee Surinamers, w.o. de heer H. de Vries als algemene leider. Om voortaan ontevreden stemmen te horen zou het aan te bevelen zijn een uitsluitend Sheel team te doen uitkomen, de Shell Sport Association is hiermede gebaat alsmede de Shellsportbeoefenaars in het algemeen.

Curaçaose ploeg won Pova tennistournooi

De door de Arubaanse tennisafdeling van de Politie Ontspannings vereniging tijdens de Pinksterdagen georganiseerde tenniswedstrijden tussen de ploegen van de Curaçaose en Arubaaase Hermandad hebben een spannend en prettig verloop gehad.

De eerste dag bleken de gasten sterker te spelen dan de Arubaanse ploeg en zes van de vijfde ontmoetingen werden door de Curaçaose ploeg gewonnen.

De laatste strijd tussen de heren Kion/Janga van Curaçao en Hilhorst/van Rijn Aruba werd door de Arubanen tegen de traditie in gewonnen. Deze laatste wedstrijd was een zeer spannende en faire strijd en de uitslag 6—8; 6—4 geeft dit dan ook wel weer.

De overige uitslagen waren:

Gemengd dubbel: Mevr. Nijboer/hr Leenders (Cur.) vs Mevr. Bodegom/hr de Boer 6—2; 6—4. Mevr. Kion/hr de Groot (Cur.) vs. Mevr. Peeren/hr Dinnissen 6—4; 4—6; 7—5. Mevr. xan der Ham/hr Broer (Cur.) vs. echtpaar Schaafsma. 6—3; 0—6; 6—3.

Dames dubbel: Mevr. Damsteeg/Mevr. de Groot (Cur.) vs. Mevr. Vermeer/Mevr. van Rijn 6—3; 6—2.

Heren dubbel: Pardo/Roerhorst (Cur.) vs. Dirkmaat/Tuinenburg (Ar.) 6—1; 6—2. Kion/Janga (Cur.) vs. Hilhorst/van Rijn (Ar.) 8—6; 4—6; 2—6.

De wedstrijden van Zondag

Herendubbel: Pardo vs. Dinnissen 3—6; 3—6. Roerhorst vs. Kome 5—7; 6—3; 6—2. Janga vs. Van Rijn 6—1; 6—4. de Groot vs. Pepermans 6—0; 6—3. Kion vs. Hilhorst 6—1; 2—6; 3—6. Broers vs. Siemens 2—6; 3—6.

Dames dubbel: Mevr. Nijboer/Mevr. Hofman vs. Mev. Dirkmaat/Mej. Dirkmaat 6—2; 6—1. Mevr. Kion/Mej. v.d. Ham vs. Mevr. Peeren/Mevr. Schaafsma 4—6; 8—0.

Heren dubbel: Hr. Hofman/Blom vs. Hr. Putter/Roggeveen 6—1; 3—6; 7—5.

MEVR. KWARTSZ KEERDE TERUG

Mevr. C. Kwartsz die sedert Februari in Europa vertoefde, keerde weer op Aruba terug.

CREOLE PETROLEUM CORPORATION OPTIMISTISCH

Naar verluidt hoopt de Creole Pett. Cy., dat haar productie in 1953 even groot zal zijn als die van 1952, ondanks de grote schommelingen, die er op het ogenblik op de oliemarkt zijn.

In de afgelopen maanden liep de productie op tot 792.000 vaten per dag.

Men hoopt deze zo hoog te houden.

De Creole Petr. My. is van plan dit jaar 260 putten te boren.

In 1952 is het boringsaantal gestegen tot 329. In de eerste 4 maanden van dit jaar stegen de technische hulpmiddelen van de Creole tot een waarde van 52.300.000 dollars, terwijl het vorig jaar gedurende dezelfde periode dit bedrag was gestegen tot 56.500.000 dollars.

Naar men verder zegt zal de Creole Petr. Cy. voorlopig nog geen dividend uitkeren aan haar aandeelhouders.

Heeft u wel eens een lichte hersenschudding aan een lijntje uit een gat zien hangen? „De Bloembollenstreek" wel: de 7-jarige J.S. trof men met een gat in het voorhoofd aan en een daaraan verbonden lichte hersenschudding.

ARUBA

Ds. van Duinen komt niet

's-Gravenhage — Enige tijd geleden hebben de deputaten van de Generale Synode der Gereformeerde Kerken voor het Caraibische bekken aan Ds G. van Duinen te Wassenaar verzocht een beroep te aanvaarden op Aruba, nu Ds B. G. Mees ten Oever, die voor dit werk was uitgeleend, naar zijn gemeente Kamerik zal terugkeren. Hoewel zowel Ds Van Duinen als de meerderheid van diens Kerkeraad niet afkerig tegenover het verzoek stonden, is op de vergadering van de Kerkeraad, die gisteravond werd gehouden, besloten, dat Ds Van Duinen **niet** naar Aruba zal gaan, daar zijn verbondenheid met de Wassenaarse gemeente te groot is.

DRIE VAN DE VIER TERECHT

Drie van de vier knapen die er met de vissersboot „Filomena" vandoor gingen, zijn Maandagmiddag met een schoener teruggekeerd. Zij waren in Venezuela geland en spijt hebbende van hun daad, besloten zij huiswaarts te keren. De vierde wordt thans door de eigenaar van de Filomena gezocht, die per schoener naar Venezuela is vertrokken.

KNALEFFECTEN EN SCHIJFSCHIETEN

De Venezolaanse Consul, die door enige jongelui werd lastig gevallen op de weg bij Tanki Flip, zag zich genoodzaakt drie schoten in de lucht af te vuren.

De betrokken jongelui werden wegens dronkenschap ingesloten.

Op Sta. Cruz schoot L. zijn neef T.C. in de schouder en de buik. T.C. in het hospitaal, L. in het cachot.

FAILLIETVERKLARING MET GEVOLGEN

De koopman J.M. werd failliet verklaard. J.M. zag kans naar Venezuela uit te wijken, terwijl zijn vrouw nog trachtte een deel van de inboedel te verkopen.

Toen de zaak op springen stond, onttrokken enkele andere kooplieden goederen hieruit als betaling van schulden. Mevr. M. en haar broer bevinden zich thans in arrest en tegen de kooplieden is proces-verbaal opgemaakt.

Meer boterhammen door atomen

Pasadena. — Dr C. Albin, een natuurkundige, die met atoomenergie proeven heeft genomen ter oplossing van voedingsproblemen, verklaarde dat deze onderzoeken spoedig tot resultaat zouden hebben dat de opbrengst van veldgewassen met niet minder dan 30 maal zouden vermeerderen. Proeven op kleine schaal hebben de juistheid van de methode reeds aangetoond — aldus Dr Albin.

De Duitser Georg Gladios vertoont een griezelig kunststukje. Met zijn zwaard klieft hij een appel middendoor, die een vrouw in haar hals legt. Tot nu toe heeft hij zich niet vergist en zijn er geen hoofden gevallen!

Een koninklijke handdruk redt het leven van een voetballer

Matyas Toth, sinds vele jaren een van de meest populaire Hongaarse voetbalspelers, wilde niets met politiek te maken hebben. Met lede ogen zag hij na de afgelopen oorlog de toestand, waarin zijn land door de overheersing van de Kominform werd gedompeld aan, zonder hieraan echter ook maar iets te kunnen doen. Op de wekelijkse trainingsavonden van het nationale Hongaarse voetbalelftal werd de spelers niet alleen onderricht gegeven hoe de bal te hanteren, wat de techniek van het stopperspilsysteem nu precies inhield, maar ook werd hun — en dit nam de meeste tijd in beslag — geleerd, hoe zij als befaamd international moesten opzien tegen een communistenleider als Rakosi en Stalin voor de grootste man van deze eeuw moesten houden. Voor iedere voetbalwedstrijd begon moest Toth, evenals de tien andere leden van het Hongaarse nationale elftal de „Internationale" meezingen.

Toen echter de communistische terreur in Hongarije steeds grotere vormen ging aannemen, besloot Toth een poging te wagen zijn land te ontvluchten en in den vreemde een nieuw bestaan op te bouwen. Hij wist, dat het een levensgevaarlijke onderneming zou worden, want in het begin van 1949 werden twee van zijn collega's, die eveneens trachtten het land op illegale wijze te verlaten, gegrepen en veroordeeld tot vele jaren dwangarbeid.

Vrouwe Fortuna was hem echter gunstig gezind en speelde hem als het ware „de bal in handen", toen hij met het Hongaarse Bondselftal in Mei 1949 in Bratislava de strijd moest opnemen tegen het Tsjechische nationale elftal.

Na de wedstrijd werd een groot diner aangeboden en Toth benutte het ogenblik, dat de uit Hongarije meegekomen detectives, die ieder voor zich een speler in de gaten moesten houden, in ruime mate zaten te genieten van de op overvloedige wijze, aangeboden — alcoholische — dranken. Niet meer voor de volle honderd procent in staat ontvluchtingspogingen te verijdelen, wist de voetballer zijn kans te benutten om met zijn klein voetbalkoffertje, gevuld met kleren en wat klein geld, de oversteek naar Oostenrijk te maken. Hij overschreed de Oostenrijks-Tsjechische grens zonder te worden gezien en kwam heelhuids in Wenen aan, een plaats die hem nog wel bekend was door de vele wedstrijden, die hij er voor en in het begin van de laatste oorlog speelde.

Van hieruit hielpen vrienden hem naar Italië. Daar kwam hij terecht in een kamp van „D.P.'s" — Displaced Persons — en moest zware tijden doormaken. Hij werd ziek en kreeg longtuberculose, zo erg zelfs, dat voor zijn leven werd gevreesd. Men bracht hem naar

Hongaarse international vlucht

een sanatorium, waar ondanks de hulp van vele doktoren en specialisten geen verbetering in zijn toestand intrad.

Treurig gingen de dagen voorbij en de eens zo levenslustige en krachtige voetballer lag zonder enige hoop op beterschap in een vreemd ziekenhuis ver van huis en haard.

Op zekere dag, het was in 1951, toen hij zich uiterst ongelukkig en bedroefd voelde, zocht hij tussen de nog overgebleven papieren naar de foto's van zijn ouders. Hij vond echter ook een oude, vrijwel vergeten foto, die nog uit het jaar 1942 dateerde en die Gustaaf Adolf, de toenmalige troonopvolger en tegenwoordige Zweedse koning toonde op het ogenblik, dat hij de leden van het Hongaarse nationale elftal gelukwenste en juist op het ogenblik, dat de foto werd genomen, Matyas Toth de hand drukte.

De ernstige zieke raapte de laatste restjes moed bijeen en schreef de Zweedse koning een brief, waarin hij hem zijn tegenwoordige toestand schetste en hem, de man die hem eens gelukwenste, vroeg de reis naar Zweden voor hem mogelijk te maken.

Nauwelijks vier weken, nadat de brief was verzonden, bevond Toth zich reeds in Zweden. Zes maanden later werd hij geheel genezen uit het sanatorium ontslagen en kreeg hij een baan als trainer van het voetbalelftal van Köppingen.

„Na vier maanden gelukte het mij dit elftal in een hogere klasse te brengen en dat maakt mij als voetbaltrainer gelukkig. Als mens ben ik gelukkig, omdat ik mijn gezondheid weer heb terug gekregen en omdat ik heb geleerd wat ware democratie is......"

GETROUWD:

MR. J. H. BOOMSTRA

JOHANNA MARIA TERMEULEN

New York, 26 Mei 1953 Algemene kennisgeving.

Heden is ons door Gods goedheid een tweeling geboren, die bij het Doopsel de namen zullen dragen van

HAANALIVIA MARIA EMILIA

en

YOLIVIO ANTONIO ADRIANO

St. Elisabeth's Gasthuis 26 Mei 1953.

De gelukkige ouders J. La Paz — Martijn.

Gemeenteraads verkiezingen in Nederland

Zal „doorbraak" doorzetten?

Heden gaat Nederland weer naar de stembus. Vorig jaar zorgden de verkiezingen, die gewoonlijk gesneden koek zijn voor een schokkende verrassing, toen er een zeker verloop in de K.V.P. aan de dag trad naar links (Partij van de Arbeid) en naar rechts (de Partij van Welter) als gevolg waarvan de K.V.P. twee zetels verloor. Zal deze „doorbraak" zich thans doorzetten? Dat is de grote vraag, waarop de gemeenteraadsverkiezingen van heden antwoord moeten geven.

De K.V.P. hoopt, dat de afbrokkeling der politieke eenheid van de Nederlandse katholieken zal blijken te zijn opgehouden en dat wellicht een aantal kiezers, vooral in de Zuidelijke katholieke streken, naar de katholieke partij zal terugkeren. De socialisten hebben er in hun verkiezings-propaganda alles op gezet de doorbraak verder te stimuleren. Zij hebben dus alle propaganda gericht op het winnen van K.V.P.-leden. Zij hebben daartoe zelfs een van de grote politieke eisen van de K.V.P. overgenomen; de eis namelijk dat voor de zogenaamde middengroepen extra salarisverhogingen zullen worden gegeven, aangezien deze groep van loontrekkers, waaronder vooral de intellectuelen vallen, na de oorlog in verhouding tot de arbeiders veel minder in inkomsten gestegen zijn. Dit vraagstuk heeft natuurlijk op zichzelf niets met de gemeenteraden te maken; maar in de verkiezingspropaganda wordt er ijverig mee geschermd.

De katholieken hebben alles op alles gezet om winst te boeken en hebben daarom hun sterkste troeven uitgespeeld, te weten een oproep door kardinaal De Jong tijdens de viering van de honderdjarige herdenking van het herstel van de kerkelijke hierarchie aan alle katholieken om de eenheid te bewaren, welke oproep door de bisschop-coadjutor, mgr Alfrink, gisteren nog eens dik is onderstreept.

Aangezien in de landelijke politiek momenteel een grote strijd wordt geleverd om een algemene verhoging van het consumptiepeil en om salarisverbeteringen voor de middengroepen, waarbij blijkt, dat de socialisten in de regering wel veel voelen voor een algemene loonronde van bijv. 5%, maar niet voor afzonderlijke maatregelen voor de middengroepen (minister Suurhof is bevreesd, dat dit grote ontevredenheid zal wekken onder de arbeiders), worden de gemeenteraadsverkiezingen vooral onder het licht van de landelijke problematiek gezien en zullen de uitslagen daarop zeker grote invloed hebben.

Een absolute graadmeter voor de posities der partijen is deze gemeenteraadsverkiezing echter niet, aangezien in kleinere gemeenten een aantal locale tegenstellingen en ruzietjes vaak een rol spelen en veroorzaken, dat vele groepen voor speciale „gemeentebelangen" met afzonderlijke lijsten voor de dag komen, die kiezers trekken, die bij parlementsverkiezingen altijd op de landelijke partijlijsten stemmen.

Gezien de steeds scherper wordende verhoudingen tussen de K.V.P. en de socialisten, worden deze verkiezingen echter met meer dan normale belangstelling bekeken.

Mr. J. W. van Balen:

„Goede toekomst voor olie en Plan-Karner"

Amsterdam. — Mr. J. W. van Balen, bekend auteur van werken over Midden- en Zuid Amerika — o.a. Zoeklicht uit Zuid Amerika — is dezer dagen in Nederland teruggekeerd van een reis, die hij op verzoek van enige Nederlandse ondernemingen o.a. de Hollandse Bank Unie, de KNSM en de KLM ondernam, in Venezuela, waar hij een reeks voordrachten hield voor genootschappen, universiteiten en dergelijke instellingen.

Een redacteur van het ANP had gisteren met Mr. van Balen een onderhoud, waarin hij op de vraag wat de positie van Aruba en Curaçao zal worden na de verbetering van de scheepvaartweg naar het Meer van Maracaibo, antwoordde, dat men in leidende Venezolaanse kringen de positie van Aruba en Curaçao, wat betreft de verwerking van de olie uit Venezuela „geheel veilig" acht.

In Venezuela olie genoeg

„Venezuela — zo zeide Mr. van Balen — heeft een overvloed aan aardolie en in het Oosten van het land zijn weer nieuwe rijke vindplaatsen ontdekt — door een Amerikaanse maatschappij. Na voltooiing van het kanaal zal ruwe olie, meer nog dan thans, worden vervoerd naar alle mogelijke werelddelen, naar de Verenigde Staten, Pernis, Hamburg en Buenos Aires. Eerder — zo meende Mr. van Balen — loopt de haven van Maracaibo zelf gevaar er slecht af te komen als de scheepvaart deze haven voorbij zal gaan varen.

Achter in het Meer van Maracaibo wordt thans een nieuwe haven aangelegd, die alle producten uit het achterland tot 250 km. zal trekken, tot 400 k.m. diep het land in. De Antillen zullen hiervan de invloed ondervinden door verruiming van hun natuurlijk achterland, want naar de mening van Mr. van Balen zal de KNSM, die in Venezuela zeer in aanzien is en ook de Orinoco bevaart, stellig ook daarheen een dienst openen.

De verhouding tussen de Venezolaanse regering en de oliemaatschappijen noemde de heer van Balen uitstekend, men is volkomen tevreden met de statusquo op dit gebied, aan de samenwerking ontbreekt niets en de oliemaatschappijen zelf kunnen zonder noodzaak hun kostbare installaties in de Antillen zeker niet abandonneren.

Goede perspectieven voor plan-Karner

Verder was Mr. van Balen de mening toegedaan, dat in Venezuela voor het zgn plan Karner goede perspectieven aanwezig zijn. De Venezolanen zien graag dat men komt met Know How en dan een deel, bijvoorbeeld de helft van het kapitaal fourneert. Op een soortgelijke basis is de Heinekens brouwerij reeds begonnen in Venezuela. Het personeelsvraagstuk zal geen moeilijkheden opleveren, want de Venezolaan in de betere kringen is intelligent en — leergierig — aldus Mr. van Balen.

Hij sprak ook over de gunstige invloed van de culturele betrekkingen, bijvoorbeeld van de bijeenkomsten met de Aruba-Lions en de afvaardigingen van Curaçao, waarbij Spaans wordt gesproken.

Hr. van Balen zeide, dat Venezuela voor Nederland een werkgebied is waarvan nog heel wat meer te maken is dan tot nu toe is geschied.

Maar de Nederlanders moeten het land zelf bezoeken als zij er handel willen drijven.

Naast de vele werken, die Mr. van Balen reeds schreef over Zuid Amerika, zal van zijn hand binnenkort een boek over Venezuela verschijnen, waarvan de eerste uitgave tot stand zal komen onder auspicien van de belangengroep, waarvoor hij de reis ondernam.

Reeds thans heeft men in Venezuela het voornemen dit boek te doen vertalen in het Spaans en het Engels.

Portugese Shell zendt getrouwe copy naar Curacao

Het Beeld van O.L. Vr. van Fatima, waarover wij reeds eerder het e.e.a. publiceerden, staat op het ogenblik op een ereplaats in een speciaal gereserveerde cabine van de Portugese tanker „Sameiro". Dit tankschip, dat thans op weg is naar Curaçao, verliet op 19 Mei de haven van Lissabon en wordt hier verwacht op Vrijdag 5 Juni.

Het Beeld is een geschenk van de Shell Company of Portugal te Lissabon voor de nieuwe kerk, welke momenteel wordt gebouwd voor de bewoners van Suffisantdorp en omgeving en welke zal worden toegewijd aan O.L. Vrouw van Fatima. Dit geschenk is één van de vele bewijzen van hartelijk medeleven van de Koninklijke/Shell Groep in het algemeen met haar werknemers.

Het Beeld met bijbehorende verguld zilveren kroon heeft een hoogte van ongeveer 2 meter; het werd vervaardigd door de bekende Portugese beeldhouwer Maia uit Oporto en niet, zoals in een vroeger bericht is gemeld, door de beeldhouwer Thedim.

Op 13 Mei j.l. de officiële Feestdag van O.L. Vrouw van Fatima, werd het gezegend op de plaats der verschijningen zelf. Daarna werd het naar Lissabon vervoerd, alwaar het aan boord van de „Sameiro" werd gebracht. De Portugese bemanning van het schip ontving het Beeld met plechtig ceremonieel. Foto's van het Beeld en van de ontvangst aan boord zullen naar Curaçao worden opgestuurd.

Gedurende de lange reis over de oceaan is het Beeld toevertrouwd aan de devote zorgen van de bemanning, terwijl hier op Curaçao de Portugezen en tezamen met hen de katholieke bewoners van Suffisantdorp en omgeving zich reeds opmaken om het Beeld op waardige wijze te ontvangen.

Ik ben niet dood

Een 70-jarige vrouw, die zeventien uur in een lijkenhuisje te Atlanta (USA) had gelegen heeft het personeel van een begrafenisonderneming de schrik van hun leven bezorgd.

De vrouw, Julia Stalings, begon te bewegen toen een der employé's een licht aan deed. Zij bracht haar arm boven haar ogen, waarop de jongen zei: „Deze vrouw is niet dood." Zij opende haar ogen en antwoordde: „Nee, ik ben niet dood."

De vrouw was verscheidene maanden ziek geweest en Zaterdag was gemeld, dat zij was overleden. Zij ligt nu in een ziekenhuis.

De filmproducenten in Hollywood schrijven een vermindering van 108 millioen dollars in de filmrecettes toe aan de televisie.

Tussen neus en lippen

Vergissing

Mevrouw Burman Black uit Waco (Texas), die haar tuin tegen het voorjaar netjes in orde wilde hebben, kocht een zak kunstmest en sloeg die zolang op in de garage. Bij de eerste de beste gelegenheid vermengde zij de mest zorgvuldig met de aarde, zaaide en plantte het een en ander en maakte de boel vervolgens flink nat. De volgende dag leek de tuin wel een miniatuur-vliegveld. Ze ontdekte, dat ze in plaats van de zak kunstmest een zak cement van haar man had gebruikt.

Reclame

Een koffiehandelaar in Amerika biedt tien echtparen een gratis tiendaagse reis naar de kroningsplechtigheden in Engeland aan. Iedereen kan meedingen. Men hoeft alleen maar het koffiemerk in vijf en twintig alleen maar prijzende woorden te beschrijven. De gelukkigen zullen in Londen dineren met leden van het Hogerhuis en een beroemde Londense club bezoeken.

Van filmster tot kloosterzuster

De zes en twintigjarige filmster June Haver heeft Hollywood vaarwel gezegd en zal de kloosterlijke staat aannemen. Tien jaar geleden begon zij haar artistenloopbaan in een variététheater. Later kwam zij bij de film en speelde gedurende haar contract met Century Fox verschillende hoofdrollen. Op haar achttiende jaar werd zij katholiek. Haar particuliere leven werd voor het grootste gedeelte in beslag genomen door haar werk als verpleegster in een ziekenhuis. Van haar salaris, dat ruim 12.000 gulden per week bedroeg, schonk zij grote bedragen aan charitatieve instellingen. Na haar laatste film „The girl next door" zal zij nu intreden in de orde van de liefdezusters van Leavenworth in Kansas.

Moedig machinist

Dezer dagen stond het volgende berichtje in de Duitse bladen: „De president van de Bondsrepubliek heeft het Grootkruis van Verdienste verleend aan de chef-machinist August Vochtel uit Trier".

Deze August Vochtel is thans 58 jaar, woont in Trier, is chef-machinist bij de bondsspoorwegen en vader van vier dochters. Op 22 November 1948 vond een gebeurtenis plaats, die deze machinist plotseling in de openbaarheid trok. Vochtel reed de D-trein Parijs—Luxemburg—Trier—Koblenz. Er waren ongeveer 650 reizigers in deze trein. Aan de Moezel, van Eller tot Kochum, rijdt de trein door een 4.2 kilometer lange tunnel. Met een snelheid van 60 kilometer denderde de trein de tunnel in. Precies in het midden van de tunnel ontstond op de locomotief een kolenstofexplosie. Zo'n explosie is even raadselachtig als een mijngasexplosie. Vochtel's kleren vatten direct vlam. De temperatuur op de locomotief was weldra meer dan 1000 graden. Vochtel rukte in deze verzengende hitte aan de roodgloeiende remventielen, maar de huid van zijn handen bleef er aan kleven en hij kon ze niet sluiten. Toen kroop hij met inspanning van al zijn krachten, zelf in lichterlaaie, langs het acht meter lange buitenplatform van de rijdende locomotief. In zijn onderbewustzijn was maar één gedachte: het luchtventiel aan de kop van de locomotief te bereiken. Het lukte hem. De remmen begonnen te werken en de trein kwam tot stilstand. Zelfs de hoofdconducteur bemerkte toen pas wat er aan de hand was. Vochtel geraakte buiten bewustzijn. Een grote spoorwegramp was vermeden. Maandenlang zweefde hij tussen leven en dood. De dokters slaagden er echter in de man, wiens armen en hoofd met zware brandwonden waren overdekt, in het leven te houden. Toen de minister van Verkeer van de Bondsrepubliek Vochtel de onderscheiding opspeldde, zei de moedige machinist slechts, dat hij niets anders had gedaan dan zijn plicht en dat al zijn collega's op dezelfde wijze zouden hebben gehandeld.

WEST-END: „Secret Four" 19 en 21 uur.

CINELANDIA: „Sleeping City" 19 en 21 uur.

ROXY: „Portrait of Jennie" 19 en 21 uur.

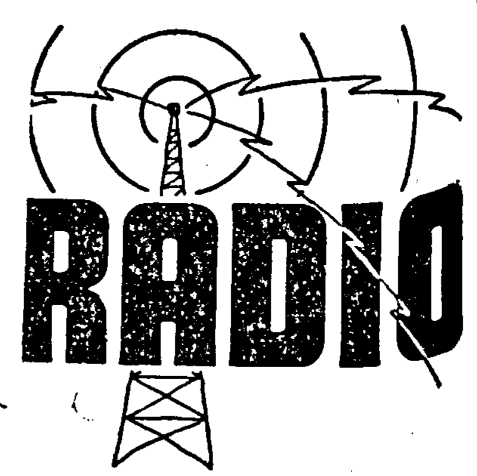
VOETBAL: Uruguay (Costa Rica) — Jong Holland 20 uur.

APOTHEKEN: De weekdiensten der Apotheken worden waargenomen door: Boti ca Corsou, De Ruyterkade 37, tel. 1250 en Botica Americana, Bredestraat 159 (O.), tel. 3636.

WIT-GELE KRUIS: De nachtdienst der verpleegsters wordt waargenomen door Zuster Veeris, tel. 5747.

OPENSTELLING TELEGRAAFKANTOREN: Kantoor Handelskade 6, werkdagen van 07.00 — 19.00 uur.

Kantoor Hato: werkdagen van 07.00 — 19.00. Kantoor Wilhelminaplein (CWZ-gebouw) dagelijks dag en nacht.

CUROM

Woensdag: 17.30 Muzikale kinderuitzending in het Papiament; 17.50 Gramofoonplaten; 18.05 Cumpleanos Feliz; 18.15 Dinermuziek; 18.45 Nieuws; 19.00 Uitzending in het Papiament; 19.30 Wat de handel biedt; 20.30 The Voice of the Windward Islands; 21.00 Cnjunto-avond met de Hawaiian Syncopaters; 21.45 Dansmuziek; 22.15 Nieuws en Sluiting.

P.C.J.

Woensdag: 19.00 Nieuws; 19.10 „Muziek voor iedereen"; 19.30 Nederlandse Kroniek; 19.45 Het Promenade Orkest; 20.00 Voor de West; 20.30 Rondetafelparlement; 20.50 Intermezzo; 20.55 Avondgebed: Dr J. Blouw; 20.58 Sluiting.

A.V.R.O.S.

Woensdag: 17.00 Voor Kinderen; 17.10 De Surinaamse Jazzclub; 17.40 Voor Jarigen op de Antillen; 18.00 De Regering spreekt; 18.20 Zigeuner muziek; 18.40 Nieuws; 19.00 Advertenties 19.10 Klassiek Concert; 21.55 Nieuws en Sluiting.

EMMASTAD

Telegram Afdeling:
Kantoor open: 05.30 — 01.30 uur, tel. 2307
R. H. Helweg: 01.30 — 05.30 uur, tel. 2038

Personeel Afdeling:
Woensdag, 27 Mei 12.00 uur tot en met Zaterdag 30 Mei 12.00 uur E. C. de Haseth (stad), tel. 3179; b.g.g. nadere inl. M. B. Lansink, tel. 4304 of tel. 2400.

Materialen Afdeling: M. Gautier, Biesheuvel No. 3, tel. 2902.

C.S.M.

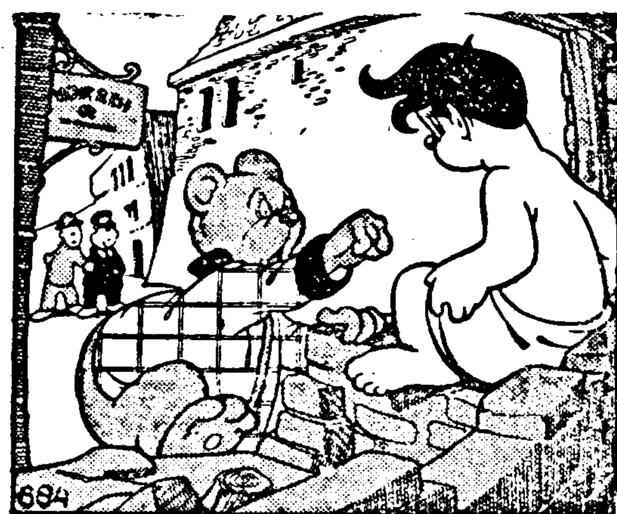
Rederij: P. W. K. Zuiderent, tel. 2950.

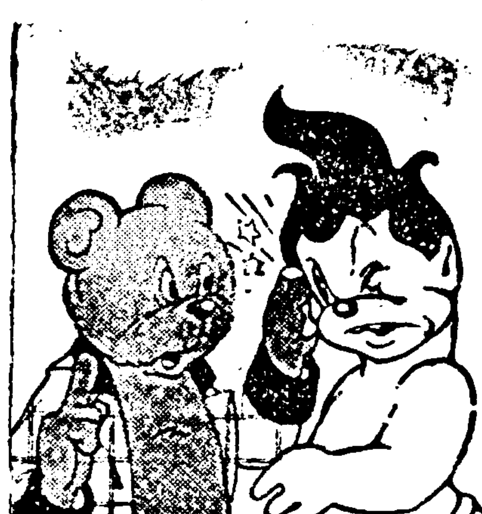
Scheepsagentschap: 08.00 — 23.00 uur, kantoor, tel. 2458—2551; 18.00 — 19.00 uur W. Punt, tel. 2269; 23.00 — 08.00 uur.

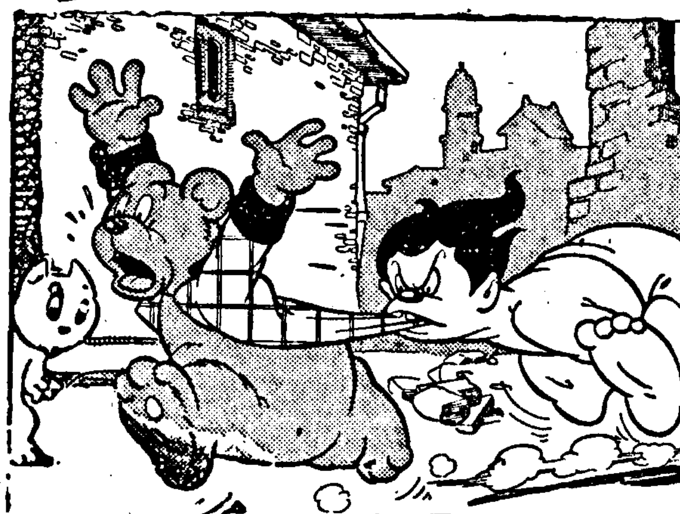
Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 uur tel. 2276; van 1.00 — 7.30 uur J. Grasman, tel. 2420.

— Weet U, dat Amerika sinds het einde van de oorlog 38 milliard dollar heeft uitgegeven voor hulp aan het buitenland, maar dat het 34 milliard dollar terugnam doordat haar export zoveel groter was dan haar import?

1465 **Tom Poes en Solfertje ....**

684. „Solfertje!" riep heer Bommel, „kom onmiddellijk beneden! Ik duld dat niet! Een heer beschadigt geen opbouw!!"

Maar Solfertje trok zich daar natuurlijk niets van aan. Luid smekkend zette hij zijn maaltijd voort, zonder zich aan de roepende heer Ollie te storen.

Heer Bommel werd boos. Hij trad kordaat op de puinhoop af en klom omhoog tot aan de plek waar Solfertje zat.

„Wil je wel eens luisteren als een Bommel je roept, stoute jongen!" bromde hij, terwijl hij de opgeschoten lummel bij het oor vatte en stevig trok. „Ik ben erg boos op je! Kom direct mee! We gaan rechtstreeks naar huis en daar ga je zonder eten naar bed! Leg dat stuk ijzer weg en volg me! Ik...."

Verder kwam heer Bommel niet met zijn berisping. Het bleek, dat Solfertje aan zijn oren erg gevoelig was, want hij werd plotseling boos. Met een grom rukte hij zich los en deed een woedende uitval. Heer Ollie vluchtte met een schreeuw van de aanbouw af, doch het was te laat.... Solfertje had hem met de tanden bij een jaspand gegrepen en sprong nu op handen en voeten achter hem aan.

DE VERWORPENE

EEN POOLSE ROMAN

door

Tadeusz Dolega Mostowicz

33)

ONS FEUILLETON

Werkelijk, Marysia zag duidelijk in, dat ze nu nog meer over de tong zou gaan; haar leven zou er door bedorven worden.

Ze sprak de waarheid, toen ze beweerde te veel hoofdpijn te hebben om naar de kerk te gaan. Ze was inderdaad ziek en ongelukkig en voelde zich geradbraakt. De hele Zondag bleef ze in huis, huilde en dacht er over wat er gebeuren zou. Als ze maar weg kon van hier, zo ver mogelijk weg, al was het maar naar Wilno. Ieder werk wilde ze wel doen, desnoods werd ze dienstmeisje.... Maar ze had geen geld voor de reis en ze begreep het, dat juffrouw Skopkowa het haar niet zou lenen. Juffrouw Skopkowa niet en niemand anders. Alleen misschien....

Ze dacht aan de kwakzalver van de molen. Oompje Antoni zou haar zeker niets weigeren. Hij was de enige mens, die ze nog bezat op de wereld. Koortsachtig bedacht ze, hoe ze zou moeten handelen.

's Avonds, als het donker was, zou ze achter de tuinen om naar de grote weg gaan en vandaar naar de molen. Onderweg zou ze wel een kar vinden, zodat ze 's ochtends op het station zou zijn. Daar vandaan wilde ze dan een brief aan juffrouw Skopkowa schrijven, naar Leszek. Marysia's hart trok samen. Wat zou er gebeuren, als Leszek niet naar Wilno kwam?

In een ogenblik vielen alle plannen ineen.

Neen, ze zou zich nog liever onderwerpen aan het beschamende gepraat, dan zich de mogelijkheid te ontzeggen hem, zijn ogen, zijn mond, zijn haren nooit meer te zien, of nooit meer zijn diepe, lieve stem te horen, noch de aanraking van zijn sterke, goede handen te voelen.

„Wat er ook gebeuren moge — ik blijf," besloot ze.

Eén mogelijkheid was er nog: hem alles toe te vertrouwen. Hij was zo verstandig, hij zou zeker de beste oplossing vinden.

Hiertoe had ze echter niet voldoende kracht. Ze wist, dat niemand in de stad de moed zou hebben hem in te lichten over de ware motieven van de vechtpartij, en Czynski bemoeide zich nooit met hen. Als hij zou horen hoe Sobek haar verdedigd had, zou hij misschien argwaan krijgen en denken, dat Sobek het recht had Marysia te verdedigen, en dan....

„Neen, ik zeg hem niets!" besloot zij. „Dat is verstandiger."

's Ochtends liep ze met neergebogen hoofd naar de winkel, zo snel alsof ze achtervolgd werd. Ze herademde toen ze binnentrad. Ze keek in de spiegel en stelde met schrik vast, dat ze twee slapeloze nachten en de laatste gebeurtenissen hun sporen achtergelaten hadden. Ze zag er bleek uit en had kringen om de ogen. Het bracht haar nog meer uit haar evenwicht.

Als hij ziet, hoe lelijk ik ben geworden, dacht ze, zal hij teleurgesteld zijn. Eigenlijk hoop ik maar, dat hij niet komt.

Het ene uur verstreek na het andere en Marysia werd steeds onrustiger:

Op een kwaad ogenblik hoopte ik dat hij niet zou komen, dacht ze verwijtend.

De kerkklokken luidden 's middags, toen ze de paarden van Ludwikowo zag. Maar Czynski zat niet in de brik. De koetsier zat gapend op de bok, de dikke mevrouw Michalewska, huishoudster op Ludwikowo, stapte uit en ging boodschappen doen. Marysia had grote lust om naar de brik te gaan en naar de gezondheidstoestand van meneer Czynski te vragen. Het gelukte haar echter zich te beheersen en dat was verstandig, want nauwelijks een uur later hoorde zij het geraas van de motorfiets.

Ze begon bijna te huilen van geluk. Leszek zag niet, hoe bleek ze was. Als een wervelwind kwam hij naar binnen gestoven en danste vrolijk de winkel door, uitroepend:

„Hoera! Lang leve de geniale technicus. Lang zal hij leven! Je moet me gelukwensen, Marysia! Ik dacht al, dat die hitte me te pakken zou krijgen. Maar ik heb stand gehouden!"

Hij begon te vertellen, dat zijn motor onderweg onklaar was geworden en hoe hij met veel moeite dit defect gerepareerd had, hoewel hij best in de brik met mevrouw Michalewska had kunnen meerijden.

Hij was zo tevreden over zichzelf dat hij straalde.

„Maar de liefde overwint alles!" riep hij.

„Maar u bent er helemaal vuil van geworden, ik zal u water brengen."

Juist schonk ze het water in een waskom, toen juffrouw Szkopkowa met het middageten binnenkwam. Ze wierp hun een bestraffende blik toe, maar zei niets.

„Meneer Czynski moest zijn motor repareren", verklaarde Marysia, „en wilde zich wassen omdat hij met olie geknoeid had."

„Ik zal geen rommel maken," voegde Czynski er aan toe.

„Dat hindert niets," antwoordde juffrouw Szkopkowa droog en ging weg.

De jonge ingenieur trok zich niets van haar aan en vertelde Marysia vol humor over zijn panne en hoe flink hij die hersteld had. Het meisje vergat haar narigheid.

„Wat lach je toch lief," zei Czynski.

„Gewoon."

„Helemaal niet gewoon! Ik verzeker je, Marysia, dat je in ieder opzicht volkomen ongewoon bent. Wat het lachen betreft.... Iedere keer is je lach weer anders."

Hij begon een demonstratie te geven van het lachen van verschillende personen, wat hij zo komisch deed en waarbij hij zulke rare grimassen trok, dat een stervende er weer levend van zou worden. Het beste en het langste imiteerde hij de dikke huishoudster, mevrouw Michalewska.

Hij wist niet dat juffrouw Michaleswka op dat ogenblik het huilen nader stond dan het lachen en dat door zijn toedoen.

Reeds toen zij zich moeizaam op de brik hees, bemerkte de koetsier, dat de huishoudster zo rood zag alsof ze zojuist van haar fornuis weggelopen was. De hele weg hoorde hij haar pruttelen en brommen achter zijn rug.

Er was zeker iets gebeurd, dacht hij.

Er was inderdaad iets gebeurd. In het stadje hoorde juffrouw Michaleswka zulke vreselijke dingen, dat ze die werkelijk nooit had kunnen en willen geloven, als ze die niet door verschillende personen had horen bevestigen en als ze niet met haar eigen ogen had gezien, waar meneer Czynski's motorfiets stond en waar hijzelf twee lange uren achtereen had gezeten.

De twee kleine, goeddoorvoedde vossen liepen in snelle draf, maar het scheen mevrouw Michaleswka toe, dat ze nauwelijks bewogen. Steeds keek ze voor zich uit, natellend hoeveel kilometer Ludwikowo nog verwijderd was.

Een ruim uitzicht breidde zich uit achter de bossen. Tot aan de horizon strekten de glooiende velden zich uit, hier en daar onderbroken door blauwe meertjes. Bij de meertjes stonden in gelijke rijen kleine, rood bakstenen huizen met schoorstenen. Op de heuvel verhief zich tussen de bomen een groot wit paleis, dat in het gehele district zoal niet als een achtste wereldwonder, dan toch als een wonder van het district beschouwd werd. Alleen mevrouw Michalewska deelde deze bewondering niet. Ze hield meer van het vroegere houten huis, dat vriendelijker en liefelijker was en waar ze geboren en opgevoed was en al van haar jeugd af gewerkt had. Ze kon het haar meester en tijdgenoot, de oude heer Czynskie niet vergeven dat hij, in plaats van het afgebrande huis, een modern, uit twee verdiepingen bestaand palcis liet opbouwen, alsof hij de oude benen van de huishoudster meer werk wilde bezorgen.

(Wordt vervolgd.)